

SOKOLJSKI GLASNIK

GLASILO SAVEZA SOKOLA KRALJEVINE JUGOSLAVIJE

Čuvajte Jugoslaviju!

Izlazi svake subote ◆ Godišnja pretplata 50 din ◆ Uredništvo i uprava Prestolonaslednikov trg 34 ◆ Telefon uredništva 30-866; 26-516, uprave 30-866 ◆ Račun Poštanske štedionice br. 57.686 ◆ Oglasi po ceniku ◆ Rukopisi se ne vraćaju ◆

Beograd, 1 decembar 1937
God. VIII ◆ Broj 37

Na dan 1 decembra
Poslanica Saveza Sokola Kraljevine Jugoslavije jugoslovenskom Sokolstvu

BRAĆO I SESTRE!

Ove godine, kao i svake do sada od našeg narodnog i državnog ujedinjenja, okupili smo se da istinski i svečano proslavimo naš najveći državni praznik, koji je jugoslovensko Sokolstvo proglašilo i za svoj praznik već na I sokolskom saboru godine 1919 u Novome Sadu. Bratski pozdravljamo sve koji ste se ovoga dana sabrali pod sokolskim zastavama širom naše domovine, da posorno uzdignete svoj duh i svest ka visokim idealima slovenskog sokolskog bratstva.

Danas opet naročito iskreno i duboko svi osećamo, braćo i sestre, da smo jedna i jačinsvena sokolska porodica, ispunjena rodoljubivim oduševljenjem, i da nam sva srca kucaju jednom istom željom i težnjom, da u čvrstoj međusobnoj povezanosti, s povećanim naporima i s požrtvovnošću, opet položimo zavet odanosti i vernošti sokolske misli u nesebičnoj službi za čast, slavu i dobro Kralja, Naroda i Otadžbine.

Ovaj zavet, koji se ponavlja iz godine u godinu, i koji u naš sokolski krug uvek privodi novu braću i sestre, jeste ona tradicionalna veza svakoga pojedinca sa sokolskom idejom, koja je izraz naše unutrašnje duhovne zrelosti i odlučnosti, da svaki po svojoj slobodnoj volji i povlastitom uverenju hoće da stupi u sokolske redove. Dana sokolska reč pretstavlja odtek naše vere u vrednost naše narodne i državne misli i u misiju jugoslovenske sokolske ideje koja treba da obuzme i do najvećih žrtava osposobi naš narod da bude častan, viteški i junački u svakoj prilici i u svakome dobu. Služeći Sokolstvu, mi hoćemo i moramo da idemo napred, da živimo u slobodi i za slobodu i istinu, izbegavajući svaki nerad i sve zle oblike života.

To naglašavamo naročito danas, kada stojimo na pragu dvadesetogodišnjice naše slavne, drage i velike Kraljevine Jugoslavije. Istorija naših oslobođilačkih borbi, iz kojih se rodila Jugoslavija, daje nam moralno i materijalno pravo da svetujemo svaki 1 decembar i kao sokolski praznik. A ujedno sve ove borbe, u kojima je sa našim narodom učestvovao i Sokolstvo, nameću nam i dužnost da i dalje radimo za dobro i svaki napredak naše jugoslovenske narodne celine. Bezbroj je boraca, koji su prolili krv na bojištima, da bi svojom krvju poškropili kolevku naše zajedničke domovine. Ti mrtvi junaci bili su naša braća koje su rodile ljubljene majke, naše sestre. Krv je potpisala pismo našeg postanka, a mač je na nj udario svoj veličanstveni žig.

To naglašavamo naročito danas, kada se nalazimo u punome radu na izvršavanju velikih osnova sokojske Petrove petoletnice, koju jugoslovensko Sokolstvo želi da prinese kao svoj pozitivan dar pred prestolje Njegovog Veličanstva Kralja Petra II na dan Njegovog punoletstva.

Ima ljudi boraca...

Za 1 decembar 1937.

Ima ljudi boraca, kojima je borba strast života — i stradanje i uživanje —, koji se bore radi duha borbenosti, koji ranjeni ponovo skaču i sa junačkim srcem idu napred, a zaigraju se pri tome ponekad i prisnim životom, uvek sa dubokom radošću, i uvek bez računa i bez straha.

Ima ljudi boraca, po plemenitoj krv, po gospodskom nasledu, po prvobitnoj mašti, po starostavnim zapisima sudbine, koji neumorni, neodoljivi, oduševljeni, gluhi za sva šaptanja i razumnih i budala, slepi za sve sablasne strane u koso i u nazad, — samo trepte i drhte —, ali su nabijeni čudotvornom snagom, kao što je strela kada će otkinuta da poleti sa moćne tetive.

Ima ljudi boraca, što jedva nazirući cilj već izlevaju, ispražnjuju i vezuju svoju silu i već udaraju najkraćim putem kao munja i kao grom, nezavisni od kakvih prilika i okolnosti, iz srede svih kukavica, iznad svih mrtvih puhalu sveta, na snebivanje i užas svih babetina, ispred sviju mravu i radenika, a u pravcu veselog i bogatog ispunjavanja svoga zadatka, zato jer je čovečanski.

Ima ljudi boraca, uvek zaposleni na delu dogradivanja, stalno ponosni primjeri koji svetle, klikčeći neprekidno plamenita zazivanja koja zanose i osvajaju, živi ognjeni stupovi u večnom nizanju svoje rođene vrste, neprekidne i nesalonime verige uvek spremnog zagrljaja, povorke, kola, lanca svih junaka, udarci, močni, božanski i ljudski u isto vreme.

Ima ljudi boraca, što su ih uvek čovečje majke radale, pa ih i naše majke radaju i radaju neizbežne, i onda seju, i punim zamahom iz blagoslovene utrobe ko zrela zrna prosipaju po životu šturih događaja i jalovih doživljaja, da dadu na danu vatrene pritisak nevidljive svetlosti, a u noći blistanje bezbrojnih sazvezđa i nedokučivih zvezda, i da tako u moru bezakonija budu zakon zakonitosti.

Ima ljudi boraca, i doklegod njih među nama ima, ima i života našega, ima i napretka i istorije naše, ima i slave i časti naše, i sa njima ćemo samo biti u najbližoj blizini velikog, snažnog, toplog i neustrašivog čovečanskog srca, koje je jedino kadro da peva himne sve sreće i sve slobode, kako na nebu, tako i na zemlji.

Ima ljudi boraca, koji nikad ne znaju da su izabrani, koji veruju da nisu najbolji, koji su religiozni neverni, ali koji su duboko ubedeni da su svoji, da su baš takvi, da su naročiti, da su

To naglašavamo naročito danas, kada u svima našim sokolskim jedinicama vri živ i ploran rad, da se dostojno pripravimo za X svesokolski slet u Pragu 1938, gde hoćemo da bratskoj Čehoslovačkoj zemlji pokazemo šta smo i kakvi smo.

I to naglašavamo naročito danas, kada u svemu svetu vladaju takvi odnosi i prilike, koji potresaju temelje humaniteta i mirnih odnosa međunarodnog života, kada se također i u našoj otadžbini javljaju najveće protivnosti, zle sklonosti i štetne posledice. To naglašavamo zato, da damo izraza svojim dužnostima i pravima, koje proističu iz osećanja sokolske

sada i tu jedini, i da je jednakost sa nejednakima uvek nejednakost.

Ima ljudi boraca, i u toj borbi idu i padaju, ali kada padnu, i kada već samrt zakucava ramena ovih međandžija, oni još u poslednjem času dižu glavu i iz sveci grla viču: Borci, braćo, ne gledajte dole na nas, jer i pre nas je došlo, i posle nas će još mnogi neslomljeni doći do pobedničkoga cilja.

Ima ljudi boraca, ponekada ih ne vidimo, ili se tako čini kao da ih nema, a kad se obazremo, trgnemo, osluhnemo, onda ih osećamo na sve strane kako se grče, optimaju, napiju, zatežu, tresu snagom, i kako se odjedanput kroz sve krajeve kruto zatalasava i kostreši glatka površina strašljivoga bitisanja, prosejavaju kroz buru i kroz maglu svetionici, i jedan životodavni pokret obuzimlje sve čestice, lomi stare inercije, usjava nove spojeve, rastvara, pretvara i tako stvara pravi, valjani i dobri život, čijem carstvu neće biti konca!

Dr. Laza Popović

Nj. Vel. Kralj Petar II pokrovitelj svečanog sokolskog plesa u Zagrebu

Njegovo Veličanstvo Kralj Petar II blago izvoleo je preuzeti pokroviteljstvo svečanog sokolskog plesa, koji se održava na dan 1 decembra o. g. u Zagrebu.

Nj. Vel. Kralj Petar II darovaо je zavesu Sokolskom domu u Tuzli

Sokolsko društvo Tuzla proslavlja na dan 1 decembra o. g. svoju 30-godišnjicu.

Povodom ove proslave Nj. Vel. Kralj Petar II blago izvoleo je da Sokolskom društvu Tuzla podari krasnu zavesu za pozornicu novog društvenog doma.

Brat Đura Paunković, zamenik starešine Saveza SKJ, kod predsednika vlade g. dr. M. Stojadinovića

Predsednik vlade i ministar inostranih poslova g. dr. Milan Stojadinović primio je u subotu dne 19. o. m. u svom kabinetu u Ministarstvu inostranih poslova brata Đuru Paunkovića, drugog zamenika starešine Saveza Sokola Kraljevine Jugoslavije.

odgovornosti prema našoi narodnoj i državnoj celini.

U uverenju, da će nam i ovogodišnji državni praznik proteći u bratskoj slozi, dostojanstvu i u duhu slovenskog sokolskog bratstva, bodreći nas na nove napore i na radosni sokolski polet, šaljemo svima i svakome bratski pozdrav.

Da živi naš mladi Kralj!
Da živi Kraljevski Dom!
Da živi Jugoslavija!
Da živi slovensko Sokolstvo!
ZDRAVO!
SAVEZ SOKOLA KRALJEVINE JUGOSLAVIJE

† Profesor brat dr. Karel Vajgner

U subotu 20. o. m. umro je u Pragu brat dr. Karel Vajgner, jedan od najistaknutijih češkoslovačkih sokolskih radnika. Pokojni brat dr. Vajgner bio je redovni profesor anatomije na Karlovom univerzitetu u Pragu, na kojem je ove godine bio izabran za prorektora. Kao odličan naučenjak uživao je svetski glas.

Svoje veliko znanje i svoje vanredne sposobnosti brat dr. Vajgner posvetio je radu na polju fizičkog vaspitanja u Češkoslovačkoj. Razume se, da je kao osvedočeni pristalica Tirševog učenja radio na tome, da se u oslobođenoj dominiji u državnim ustanovama akceptira Tiršev sistem i sprovodi fizičko vaspitanje naroda po sokolskim principima. Na inicijativu brata d-ra Vajgnera i po njegovoj konцепцијi izradila je ČOS već god. 1919 jedan memorandum vladu s predlogom da se osnuje Tiršev državni institut za fizičko vaspitanje. Ovom pitanju brat d-r Vajgner posvetio je veliki deo svog životnog rada i energije i u prvom redu je njegova zasluga, da je konačno ipak došlo do osnivanja Tirševog instituta. Dok taj institut ne počne s radom, održavaju se na praškom univerzitetu državni tečajevi u kojima se vaspitavaju nastavnici gimnastike za srednje škole. Za direktora ovih tečajeva bio je odmah posle rata imenovan brat dr. Vajgner, koji je vršio ovu funkciju sve do svoje smrti. U mnogobrojnim naučnim raspravama brat dr. Vajgner obradio je pitanje školske gimnastike te je zastupao stanovište, da fizičko vaspitanje u školama ne sme da bude predmet, nego uopšte temelj vaspitanja; svi učitelji naime trebaju da pomažu rad učitelja gimnastike. Brat dr. Vajgner se je zauzimao za uvedbu školskih lekaru, kao i za naobrazbu lekaru za službu kod sportskih i gimnastičkih organizacija. Kao predsednik savetodavnog odbora ministarstva za narodno zdravlje i ministarstva za fizičko vaspitanje stavio je dr. Vajgner predlog da se donese zakon o obaveznom fizičkom vaspitanju.

Brat d-r Vajgner bio je oduševljeni pripadnik sokolske organizacije, u kojoj je zauzimao vidne funkcije; do ove godine je bio član predsedništva ČOS. Dr. Vajgner je stavio svoje bogato stručno znanje u službu Sokolstva. U sokolskim listovima napisao je mnogo odličnih rasprava. Njegovo poslednje predavanje, koje je održao ove godine u Brnu i koje je izšlo i u štampi, bilo je „Naš zadatak, smer i cilj posle 75 godina“. U jednom svom pismu, koncem ferija, napomenuo je pokojni brat dr. Vajgner, da je ovo predavanje bilo verovatno njegovo zadnje predavanje. Njegova slutnja ga načalost nije prevarila.

Češkoslovački narod gubi sa bratom d-rom Vajgnierom velikog čoveka, češkoslovačko Sokolstvo idealnog radnika a praški univerzitet odličnog stručnjaka. Treba ovde osobito podvući, da je pokojni brat dr. Vajgner bio veliki prijatelj našega naroda.

U nedelju dne 21. o. m. održana je u Tirševom domu u Pragu žalobna sedница predsedništva ČOS za pokojnog br. dr. Vajgnierom, na kojoj je održao žalobni govor starešina ČOS br. dr. St. Buškovski. U sredu 24. o. m. bio je pogreb, kome je prisustvovalo predsedništvo ČOS i veliki broj članstva praških sokolskih

društava u civilnom odelu sa sokolskom značkom. Uveče posle pogreba održana je u Tirševom domu komemoracija, na kojoj je govorio o životu, radu i zaslugama pokojnog brata d-ra Vajgnera prosvetar ČOS br. A. Krejči.

Saučešće Saveza SKJ ČOS povodom smrти br. dr. Vajgnera

Povodom smrti eminentnog naučnika i sokolskog radnika brata prof. d-ra Karel Vajgnera, Savez Sokola Kraljevice Jugoslavije uputio je bratskoj Češkoslovačkoj obci sokolskoj sledeće brzojavno saučešće:

„Molimo da primite izraze našeg dužnog bratskog saučešća povodom smrti velikog naučnika i Sokola brata d-ra Vajgnera. Slava njegovoj svetloj usponi!“

Zahvala porodice pokojnog T. G. Masarika jugoslovenskom Sokolsku

Savez Sokola Kraljevine Jugoslavije primio je od brata Jana Masarika, češkoslovačkog poslanika u Londonu, u ime porodice pokojnog Pretsednika-Osloboditelja T. G. Masarika, sledeću zahvalu:

London, 10 novembra 1937.

Poštovana braćo!

Izraz saučešća, koje ste iskazali u ime jugoslovenskog Sokolstva našoj porodici prigodom smrti našeg oca, dužno nas je ganuo. Od svega srca smo vam zahvalni za učešće kao i za spomen, koji ste posvetili našem ocu. Molim vas u ime porodice, da primite našu najdražniju zahvalnost.

S izrazom najodličnijeg poštovanja i sa sokolskim pozdravom

Vaš

Jan Masarik

NACELNIK SOKOLSKE ŽUPE MOSTAR BRAT COL'Č VRACEN U MOSTAR

Rešenjem nadležnog ministarstva vraćen je na službu u Mostar naš poznati sokolski radnik brat Petar Colić, načelnik Sokolske župe Mostar, koji je svojevremeno bio iz Mostara premešten u Jagodinu.

ODLIKOVANJE BRATA FRANA GREGORIĆA

Brat Frano Gregorić, viši savetnik Ministarstva saobraćaja i član revizionog odbora Saveza SKJ odlikovan je za savesno vršenje službe češkoslovačkim ordenom Belog lava IV stepena i oficirskim redom Rumunske zvezde.

Bratski čestitamo!

SAVEZ SKJ PODELIO JE DOSADA SKORO 8 MILIJUNA DINARA ZA SANACIJU SOKOLSKIH DOMOVA

Savez Sokola Kraljevine Jugoslavije podelio je do sada sokolskim jedinicama, društvima i četama, na ime sanacije sokolskih domova iznos od 7,900,000 dinara.

OTSEK SAVEZA SKJ ZA SOKOLSKU PETROVU PETOLETKU

U okviru izvršnog odbora Saveza SKJ sastavljen je posebni otsek za Sokolsku Petrovu petoletku, koji sačinjavaju: zamenik saveznog starešine brat arh. Milivoje Smiljanović, kao pretsednik, te braća: Brzaković, inž. Radulović, d-r Pišler, prof. Stanojević, Cvetković i dr. I. M. Čok.

ZADOVOLJSTINA SOKOLSKOM RADNIKU

Kao što je poznato, na ovogodišnjem prolećnjem zboru Sokolstva Ljubljane i ljubljanske okolice, koji je održan na letnjem vežbalištu ljubljanskog Sokolstva, održao je sakupljenom Sokolstvu jedan prigodan govor načelnik Sokolske župe Ljubljana brat Franjo Lubej. Radi toga govora, koji je s izvesnih strana bio posve krivo tumačen, uprava policije u Ljubljani kaznila je brata Lubeja sa 500 dinara globe. Brat Lubej se je radi te kazne žalio Kr. banskoj upravi u Ljubljani kao prizivnoj in-

stanci, ali je ova žalbu odbila. Nato je brat Lubej uložio žalbu upravnom sudu u Celju.

Prošlih dana stiglo je rešenje upravnog судa u Celju s datumom od 22

oktobra 1937, kojim se uvažuje žalba brata Lubeja i poništava odluka o potvrdi kazne od strane Kr. banske uprave s obrazloženjem, da je ta odluka protuzakonita.

ČITAJTE

SOKOLSKI

GLASNICKI

NASA VOJSKA I MORNARICA NA X SVESOKOLSKOM SLETU U PRAGU

Češkoslovačko ministarstvo narodne odbrane pozvalo je našu vojsku i mornaricu da uzme učešće u nastupima na X sveslovenskom sletu u Pragu naredne godine. Naše Ministarstvo vojske i mornarice odazvace se tome pozivu, a vežbe za ovaj nastup sastavice brat Ivan Kovač, zamenik načelnika Saveza SKJ, s čijim je sastavima i do sada naša vojska i mornarica uvek sjajno nastupala na svim sletovima.

discipline i tražimo uzroke neuspehu svuda, samo ne u sebi samima.

Hoćemo li više discipline u našim redovima, hoćemo li uspeha, tada treba raditi. Samim frazama i kritikom „post festum“ nećemo ništa postići. Treba raditi s oduševljenjem pa čemo se uveriti, da će uspeh biti siguran. Naš vežbački materijal je odličan; treba samo rada, rada i veselja prema stvari od strane prednjaka, pa će i rezultati biti zavidni, ne samo u tehničkom pogledu, već i u pogledu povećanja discipline, požrtvovnosti i istrajnosti. A to nam je baš naročito potrebno, ako hoćemo da upravljamo masama, ako hoćemo da dobro funkcioniše naša velika organizacija.

U Petrovoj smo petoletci. Naši upravlji odbori su potenci ali svoj rad i trude se da stvore što bolje uslove za napredak tehničkog rada i za usavršavanje članstva; grade se domovi, uređuju vežbališta, nabavljaju sprave i dr.; povećala se također i naša delatnost na prosvetnom i socijalnom radu.

Zar nije stoga naša sveta dužnost, da i mi prednjaci u ovoj petoletci povećamo naše napore, da podignemo kvalitet našeg članstva, naročito u pogledu svesti, disciplinovanosti i smisla za zajednički rad, za celinu, a putem solidnog, sistematskog i predanog rada? Zar nismo mi prvi pozvani da radimo na poboljšanju prilika u našem Sokolstvu? Na rad stoga i dajmo i mi svoj ideo u toj velikoj zamisli naše Petrove petoletke — dajmo sami sebe!

Prednjak.

Odavanje pošle Džonu Frottingamu, velikom dobrotvoru našega naroda i Sokolstva

Nedavno se jedna naša naročita delegacija uputila u Francusku, da se pokloni seni Džonu Frottingamu, velikog dobrotvoru našeg naroda u danima ratnih nevolja i danima posle rata. Plemeniti Amerikanac uvelike je zadužio naš narod i našu državu, a naročito kraljeve Južne Sroje, gde je njegova filantropska delatnost bila vrlo obilna. I zato je inicijativom nekih poštovaoca pokojnog Džona Frottingama ovan pre godinu dana u Skoplju naročiti odbor u cilju da prikupi p. iloge za venac u duborezu i za spomenik, koji treba da bude podignut na jednom od najlepših mesta u Skoplju.

Pre izvesnog vremena, ovaj je odbor poslao g-di Jeleni ud. Frottingam, u Getari (Francuska) venac u duborezu. Ovaj venac je prava — spomen ploča; visok je tri a širok dva i po metra. U sredini venca izrađen je lik počiv. br. Džona Frottingama, a na lutorovom lištu ispisana su imena društava, organizacija i ustanova koje je naš veliki dobrotvor bilo momentalno i stalno pomagao. Venac drži ptica soko, a okvir je i rađen u južnosrbijanskih nacionalnim šarama. Načrt je izradio g. Inkostr, naš poznati akademski slikar, a rad u duborezu izveli su poznati skopski kopaničari.

Duborez pretstavlja remek-delo naše debarske i galičanske rezbarije. Odbor je dao da se izradi ova spomen-ploča u duborezu, znajući da je pokojni br. Frottingam neizmerno voleo sve predmete u duborezu, a naročito se oduševljavao rezbarijom naših južnosrbijanskih kopaničara.

Inicijativom odbora zahvalnosti dobrotvoru Džonu Frottingamu, Saveza Sokola Kraljevine Jugoslavije i Sokolske župe Skoplje, kao i nekih drugih ustanova bila je sastavljena naročita delegacija sa zadatkom da otpuste u Francusku i da se pokloni grobu našeg velikog dobrotvora. U delegaciji su učestvovali i predstavnici g. Ministra vojske i mornarice i g. Ministra trgovine i industrije.

Pre kratkog vremena ova je delegacija izvršila svoju dužnu misiju. Delegaciju je predvodila g-da Darinka Grujić-Radović, naša poznata nacionalna radnica i prisna saradnica našeg velikog dobrotvora. Uz obilnu njegovu malejalu pomoć, g-da Grujić-Radović je i mogla da prikupi srpsku ratnu siročadi, da je spasila očite smrti, da je izvede na put i da stvari od nje korisne gradane naše države.

Delegacija je bila sačekana na željezničkoj stanici u Bijaricu od predstavnice g-de ud. Frottingam i njezine jedinice g-dice Ane Frottingam, koje su odvele delegaciju u hotel, gde su bili za nju rezervisani stanovi.

Sutradan, u 11 sati, delegacija se odvezla u mesto Getari, gde je na malom groblju oko tamošnje crkve položila venac i kutiju sa zemljom uzetom iz temelja Sokolskog doma u Skoplju, koji je bio podignut obilnom pomoći pok. Džona Frottingama. U pobožnom čutanju nad grobom delegacija je provela nekoliko minuta. Prizor je bio vanredno dirljiv. Delegacija se zadržala više od pola sata na groblju tužno posmatrajući grob najvećeg dobrotvora srpske ratne siročadi i našeg Sokolstva.

Delegacija se sa groblja zatim odvezla u dvorac Laharaga, da poseti udovicu velikog dobrotvora, g-du Jelenu Lozanić-Frottingam i jedinicu kćerku, g-dicu Anu Frottingam.

Delegacija je bila uvedena u salon, gde ju je dočekala udovica plemenitog pokojnika, sva ubudena i puna bola, kao i njegova jedinica, g-dica Ana. Posle međusobnog upoznavanja, g-da Jelena Frottingam odvela je delegaciju u biblioteku svoga muža, u kojoj je pokojnik provodio po nekoliko sati dnevno i na čijem se pisaćem stolu nalazi sve nedirnuto, kako je bilo u trenutku kada je za uvek zaklopio svoje blage oči.

Ova biblioteka, čiji su zidovi u duborezu, daje utisak neke kapele i spomen-ploča odbora zahvalnosti dobrotvoru Džonu Frottingamu, koja je tu smeštena u jednom uglu, upravo divno pristaje.

U svom poslednjem pismu, g-dja Jelena ud. Frottingam mi piše medu ostalim:

„Ja sam naročito ostavila ploču u sobu moga muža; nisam želela da je metnem na neko vidno mesto, gde bi je mogli gledati i indiferentne ličnosti ili one, koje moga muža i nisu poznavale. Ovako imam prilike samo da uvedem one osobe koje su znale, volele i cene moga muža.“

U ovoj prostoriji svečanu predaju u ime odbora zahvalnosti dobrotvoru Džonu Frottingamu izvršila je g-dja M. Krstić. Tom prilikom prvi je govorio major g. Pavlović, izaslanik g. Ministra vojske i mornarice. On je izrazio duboku blagodarnost za sva dobročinstva, koja je počiv. Džon Frottingam činio srpskoj vojsci za vreme velikog svetskog rata. Posle njega odala je poštu seni velikog našeg dobrotvora g-dja Ljubica Knežević, delegat g. Ministra trgovine i industrije. Njegovom obilnom pomoći otvorile su se mnoge domaćinske škole. Posle g-de Knežević govorio je u ime Saveza Sokola Kraljevine Jugoslavije i Sokolske župe Skoplje br. dr. Vladimir Zagoški, koji je ujedno predao diplome i počasne značke.

Od strane Sv. Sinoda bila je kao dar predana jedna lepa starinska ikona iz Jerusalima u ime zahvalnosti za sve one velike usluge, koje je poč. Frottingam učinio crkvi za vreme rata.

G-dica Mara Stanojević predala je u ime društva Kneginje Zorke spomenicu sa posvetom. Najzad je g. Dušan Kočović, bogoslov iz Sremskih Karlovaca, u jednom lepotom i dirljivom govoru izrazio duboku zahvalnost porodici Frottingam u ime sve ratne siročadi, koja je, blagodareći obilnoj pomoći velikog dobrotvora, sva izvedena na put.

Ostajući još neko vreme u biblioteci u razgovoru, vratili smo se opet u salon, odakle smo bili pozvani u trpezariju, gde je bio serviran ručak.

Razgledavši zatim divno imanje „Laharaga“, odvezosmo se do španjolske granice, pa napravivši krug po stenovitim i istorijskim Pirenejima, vratismo se preko Kambo le ben u Bijaric. Moram naglasiti, da su Francuzi svuda radoznalo i sa očitom simpatijom posmatrali sokolsku odoru.

Sutradan bili smo pozvani od g-de Jelene udove Frottingam na čaj, gde provedosmo celo posle podne u prijatnom razgovoru. Oprostivši se srdaćno sa g-dom Jelenom i g-dicom Anom Frottingam, odvezosmo se natrag u Bijaric, a odatle vozom preko Pariza vratimo se u domovinu.

Dr. VI. Zagorski.

Proslava 35-godišnjice Sokolskog društva Karlovac

Sokolsko društvo Karlovac proslavilo je 6 o. m. tridesetpetogodišnjicu svoga rada svečanom akademijom u svom Sokolskom domu. Bez pompe i parade, ali s mnogo rada i sokolske svesti, protekla je ova lepa proslava.

Svečana priredba započela je sviranjem »Sokolskog pozdrava«, koji je otsvirala sokolska glazba, a zatim je stupio na pozornicu starešina društva br. dr. Josip Variola, koji je krupnim potezima ocrtao sve važnije momente iz prošlosti društva. U svom govoru setio se i pokojnih zasluznih sokolskih radnika, kojima prisutna publiku ustajući sa stolica kliče: »Slava!« Posle njegovog govoru otsvirala je glazba jugoslovenskog himnu, koju su prisutni stojeci saslušali. Kao delegat Saveza Sokola Kraljevine Jugoslavije, župski starešina br. Marko Sabljčić stitao je toplim rečima u ime Saveza Sokolskog društva njegovu slavu, a zahvalio mu je starešina društva br. dr. Variola. Iza toga sledilo je izvadjanje same akademije.

U kratkim vežbama, koje su se redale filmskim tempom jedna za drugom, a koje je na čas prekida jedino tumač, da s par reči ocrta značenje svake slike koja sledi, prikazan je čitavi Tiršov sustav sokolske telovežbe sa svim mogućim gimnastičkim disciplinama, što sve nije trajalo ni puna dva časa. Sve vežbe, kako skupina tako i pojedinaca, izvedene su skladno i precizno, pa je ovo izvadjanje činilo na prisutne gle-

dace utisak takmičenja, u kojem se članovi svih kategorija nateču u skupinama i kao pojedinci, ko će bolje da ispunia danu mazuću. Prisutna je publika pratila s najvećom pomnjom i shvaćanjem odvijanje gimnastičkih slika na pozornici, pa je ne samo svršetak svake vežbe, već i savršeno izvedene pojedine pokrete vežbača, naročito na spravama, nagradivila oduševljenim pljeskom. Načelnik br. Branko Blašković i načelnica s. Milka Blašković mogu s punim zadovoljstvom gledati na uspeh svog velikog truda i požrtvovnosti, koje su uložili užbavajući članstvo svih kategorija uz pripomoć malobrojnih ali revnih i zdušnih prednjaka za ovu vrlo uspelu akademiju.

Iza svršene akademije sledila je zabava i ples. Akademija davana je ponovo u neđelu po podne za školsku mladež, pa je time završena ova lepa proslava.

Prenos kostiju brata dr. Frana Kulišića u Dubrovniku

Dne 7. o. m. Dubrovnik je doživeo jedan retki dan, u kome je svetački lik sv. Vlaha ponovo ugledao onaj stari predratni Dubrovnik po kome je on bio poznat u svim krajevima kao stara slovenska Atina. Toga dana prenesene su kosti brata dr. Frana Kulišića, Dubrovačanina, iz Volfzega u Austriju, gde su počivale ravno 25 godina.

Počiv. brat dr. Frano Kulišić studirao je filozofiju u Beču. Čim je završio studije, mesto da se primi profesorske službe, on prihvata poziv Maticu Srpsku i postaje njen glavni sekretar. U Srpskoj Matici pored dužnosti sekretarske pok. Frano je bio duša njezina. Njegovim radom Matica je izdala oko 15 dela, među kojima i njegova dva dela.

U predratnom Sokolskom društvu »Dušan Silni« brat Kulišić bio je podstarosta. Inače je bio ubedeni vatreći pobornik jedinstva i slike sa braćom Hrvatima. Zbog ovog rada bio je zabeležen kao opasan po Austriju i odmah u početku svetskog rata interniran sa ostalim rodoljubima u raznim austrijskim tamnicama i logorima. Usled tamnovanja zdravlje mu je bilo oronuo te je u oktobru 1915 umro u Volfzegu, u Austriji.

Inicijativom kulturnih i nacionalnih ustanova, osobito Radničkog društva, kosti su mu prenesene u rodni grad. Kovčeg sa kostinom stigao je u Dubrovnik u petak dne 5. o. m. uvečer, što je bilo oglašeno pučnjavom sa stare tvrdave Minčete. Kovčeg je unesen u Sokoljanu, gde je bio izložen ceo dan u subotu. Oko kovčega položeno je 18 venaca sa jugoslovenskim trakama. Više kovčega bili su postavljene zastave seoskih sokolskih četa. Počasnu stražu održavala su dva Sokola. Svet je punio ceo dan dvoranu da se pokloni mučeniku i patniku. U neđelu 7. o. m. bila je svečana sahrana posmrtnih ostataka pokojnog Kulišića. Pred zavetnim hramom sv. Vlaha okupio se ceo nacionalni Dubrovnik. Sva nacionalna društva, predvodena sokolskom muzikom i Sokolima uzela su učešća. Posle očitane zaupokojene molitve u hramu, kovčeg je iznesen na Lužu, gde su se sa pokojnikom oprostili predstavnici: Opštine, Radničkog društva, Matice Srpske, Sokola i interniraca. Zatim je krenula pogrebna povorka, u kojoj je bilo oko dve hiljade građana, put groblja na Boninovu. Na groblju se oprostio od pokojnika radnik Raguz, drug pok. Frano. Pevačko društvo »Sloga« otpevalo je »Večnaja pamjat«, a sokolska i dubrovačka Gradska muzika otsvirala posmrtnе marševe pri spuštanju kovčega u raku.

Pose pogreba svrstala se ponovo ogromna povorka predvodena Sokolima koja se pod zvucima marševa vratila u grad.

Dubrovnik je ovom prilikom ponovo pokazao i dokazao, da još »živi duh naših starih dedova«.

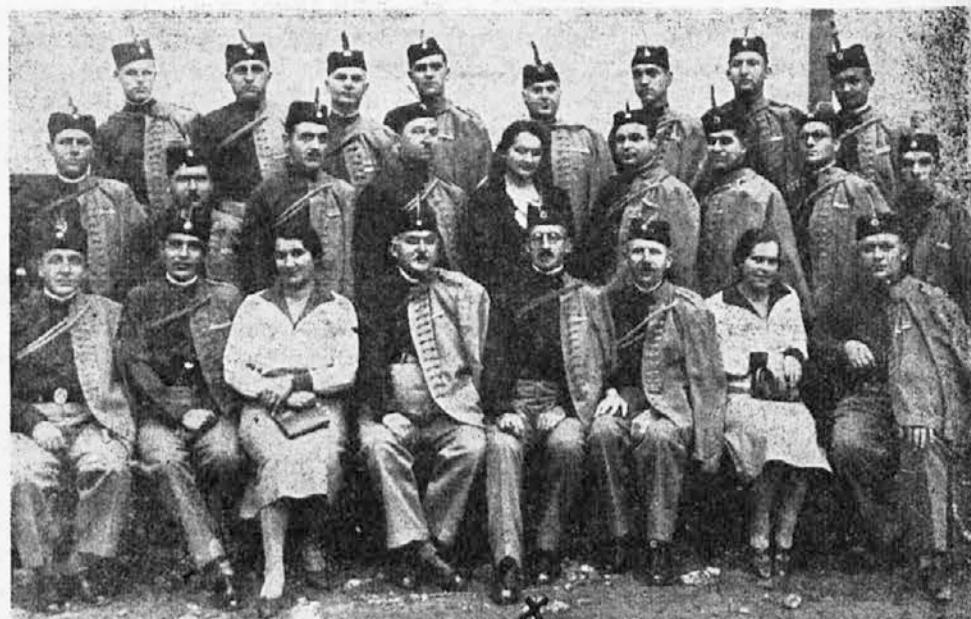
NATEČAJ ZA GENERALNI PROGRAM II SVESOKOLSKOG SLETA U BEOGRADU 1941 GOD.

U vezi gornjeg natečaja, objavljenog u 31 broju našeg lista od 9. okt., naknadno donosimo sledeću nadopunu Saveza SKJ:

Radovi za natečaj imaju se predati Savezu Sokola Kraljevine Jugoslavije, Beograd, Prestolonaslednikov t.g. 34, najdalje do 15 marta 1938 god. u 12 časova putem pošte, preporučeno i bez povratnog recepisa.

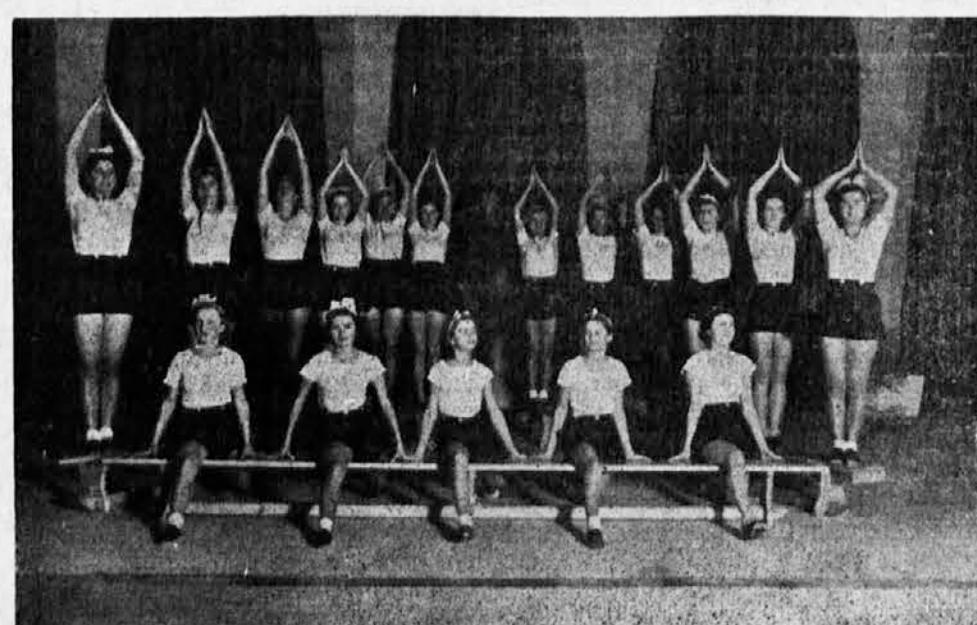
Svrha ove nadopune je, da u interesu natecatelja svi radovi ostanu do konačne odluke žiria potpuno anonimni.

Sa svečanog otvorenja Sokolskog doma Kralja Aleksandra I u Sarajevu

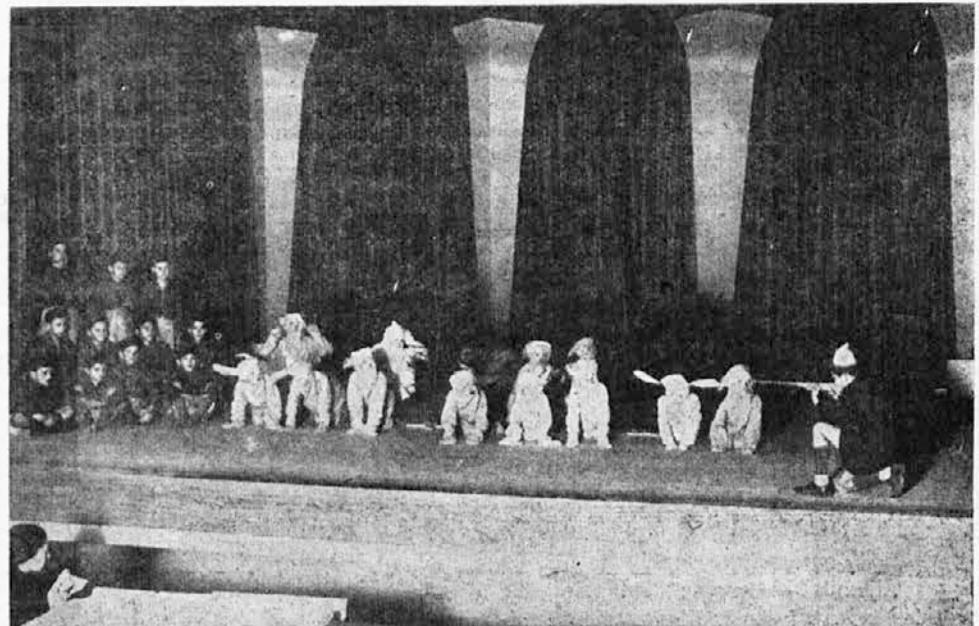
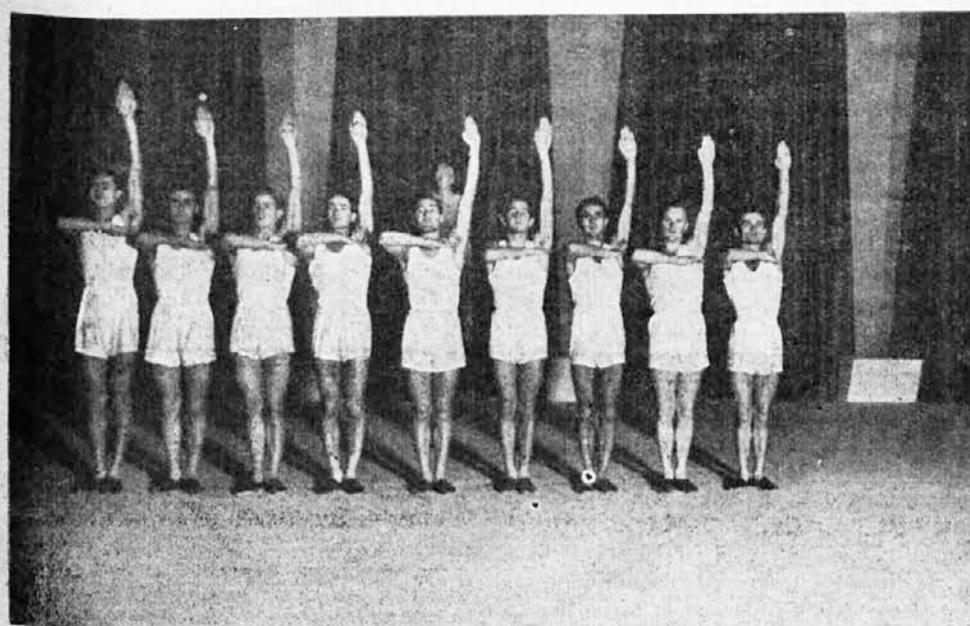

Slike s leva na desno: Za vreme svečanog otvaranja novog Sokolskog doma. — Uprava Sokolskog društva Sarajevo matica sa starešinom br. Al. Starčevićem. — Brat Dimitrije Lazov, član Junaka u Sofiji i počasni član Sok. društva Sarajevo-matica na svečanom otvorenju Sokolskog doma u Sarajevu. — Bugarski Junaci i Junakinje na otvorenju Sok. doma u Sarajevu.

Sa sokolske akademije u Sarajevu

Slike s leva na desno: „Buđenje cveta“ — izvele naraštajke Sok. društva Sarajevo-matica. — Nastup naraštajka na spravama. — „Devojčice i bube-mare“ — izvela ž. deca Sok. društva Sarajevo-matica

Slike s leva na desno: „U boj“ — izveli članovi Sok. dr. Sarajevo-matica. — „Zečići“ — izvela m. deca Sok. dr. Sarajevo-matica. — „Bojarski ples“ — izvele ruske Sokolice u Sarajevu. — Odelenje ruskih Sokola na sokolskoj izložbi u Sarajevu.

Predavanje brata Dímitrija Lazova u Sarajevu

Prigodom nedavnog otvorenja novog Sokolskog doma u Sarajevu, kojim su svečanosti učestvovali i bugarski Junaci iz Sofije, njih tridesetorica braće i sestara, na čelu sa starešinom Vitoške junačke oblasti bratom Anastasovom te sa bratom Dimitrijem Lazovom, bivšim starešinom Saveza bugarskih Junaka, koji je ujedno i počasni član Sokolskog društva Sarajevo-matica, održao je brat Lazov u novom domu predavanje o temi „Junaštvo u istoriji Južnih Slovena“.

Ovome predavanju prisustvovali su najuglednije ličnosti Sarajeva, među kojima pretstavnici vojske, državnih i samoupravnih vlasti, brojnih nacionalnih i kulturnih udruženja i ustanova, veliki broj Sokolstva i građanstva.

Predavanje je trajalo skoro jedan sat i po, te su izlaganja brata Lazova, koji je poznat kao odličan govornik i ideolog slovenske uzajamnosti, bila često praćena oduševljenim aplauzom i manifestacijama.

Sadržaj predavanja brata Lazova bio je vanredno zanimljiv, aktuelan i zna-

čajan. Završavajući svoje predavanje brat Lazov je rekao među ostalim, da će slovenska ideja uspeti i preporoditi sve Slovene ako svi slovenski političari i narodi budu prozeti velikom i apostolskom slovenskom mišlju Tirševom. Posebno je brat Lazov pri koncu istakao veliku ulogu Sokola i Junaka u radu na medusobnom zbliženju i duhovnom ujedinjenju Južnih Slovena, a čemu se mora posvetiti puno više smisla i pažnje u interesu slovenske kulture, postojanosti i budućnosti.

Na kraju je predavač bio pozdravljen dugotrajan aplauzom i čestilanjem.

Brat Staja Stajić počasní član Vitoške junačke oblasti

Istoga dana u Sarajevu, u svečanoj dvorani novog doma, održana je jedna sokolsko-junačka intimna svečanost u krugu velikog broja članova uprave Sokolske župe Sarajevo, pretstavnika Sokolskih društava: Sarajevo-Matica, Novo Sarajevo, Vratnik, Bistrik i članova Ruskog Sokola. Naime, starešina Vitoške junačke oblasti brat Anastasov predao je bratu Staji Stajiću, članu uprave Saveza SKJ, bivšem starešini i sadanjem članu uprave Sokolske župe

Beograd, diplomu počasnog člana Vitoške junačke oblasti.

SPOMEN-DAR SOFIJSKOG DRUŠTVA JUNAK SOKOLSKOM DRUŠTVU SARAJEVO-MATICA

Prigodom svečanosti otvorenja novog Sokolskog doma u Sarajevu, starešina sofijskog društva Junak, brat Georgi Popvasiljev, predao je Sokolskom društvu Sarajevo-matica kao uspomenu

krasnu vazu od čistog starog kazanjskog srebra.

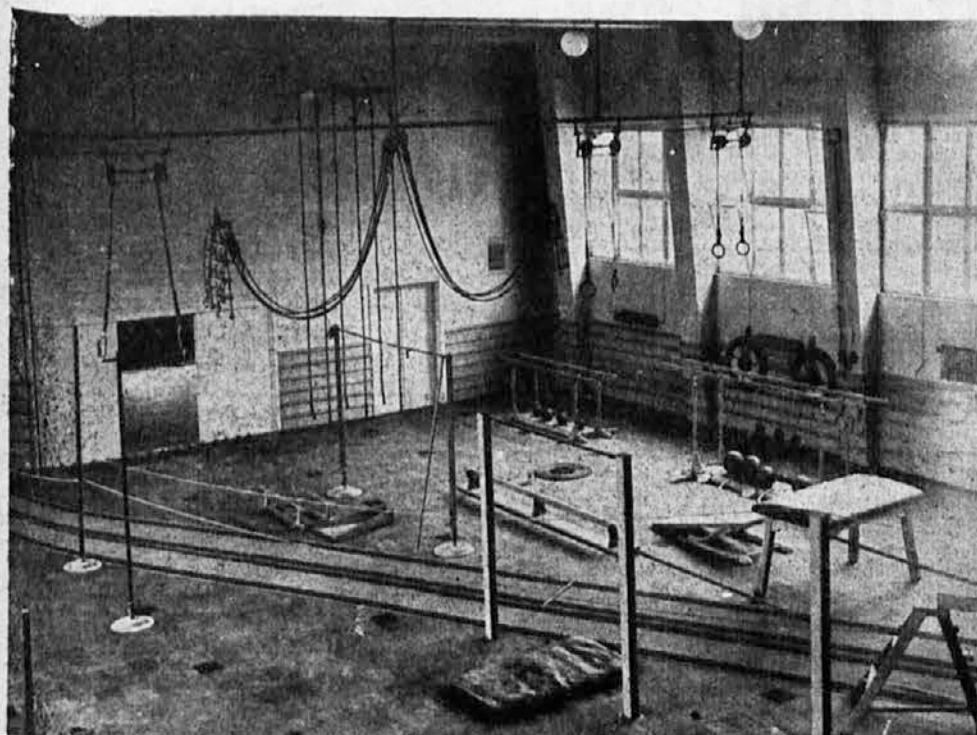
CESTITKE KRALJ. NAMESNIKA GG. D-RA R. STANKOVIĆA I D-RA I PEROVIĆA

Svečano otvorenje novog Sokolskog doma u Sarajevu pozdravili su među prvima brzozavrnim čestitkama Kraljevski Namesnici g. g. dr. Radenko Stanković i dr. Ivo Perović.

pred ovdašnju crkvu, gde je izvršeno osvećenje zastave.

Zastavu je osvetio sveštenik brat Aleksandar Kozlov uz asistenciju sveštenika brata Tihomira Petrovića, starešine bratske Sokolske čete Pecka. Posle je brat Kozlov predao osvećenu zastavu uz lep govor kumu i darodavcu bratu Poliću, a ovaj, uz nekoliko prigodnih reči i lepih želja upućenih Sokolskom društvu Ljuboviću, starešini društva bratu Dordu Popoviću, koji je zahvalivši se kumu zastavu predao zastavniku, da je posorno nosi i čuva.

Posle osvećenja zastave starešina brat Popović, pozdravivši prisutne izaslanike, održao je prigodan govor, za vreme koga se vlasnik Njegovom Veličanstvu Kralju i Kraljevskom Domu. Isto tako održao je vrlo lep patriotski govor izaslanik bratske Sokolske župe Tuzla, brat Stjepan Škvorc, starešina Sokolskog društva Srebrenica, pa je povorka na čelu sa osvećenom zastavom krenula

Jedan ugao velike vežbaonice novog Sokolskog doma u Sarajevu

Osvećenje zastave Sok. društva Ljubović

